

Arrest

nr. 51 567 van 24 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ontvankelijk is doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker legt op 6 oktober 2009 een aankomstverklaring af bij de stad Gent.

Op 4 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 26 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt hem op 7 september 2010 ter kennis gebracht en betreft de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene wil zich beroepen op criteria 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar betrokkene heeft noch een periode van wettig verblijf gehad voor 18.03.2008 of noch voor deze datum geloofwaardige pogingen ondernomen om een wettig verblijf in België te bekomen. Betrokkene toont dit niet aan, noch zijn er in het administratief dossier van betrokkene aanwijzingen van terug te vinden. Betrokkene kan zich dan ook niet dienstig beroepen op criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Punt 2.8B stelt dat de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidscontract van bepaalde duur dd.01.09.2009 met als werkgever BVBA Roos Team voorlegt, kan betrokkene zich niet beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Uit de studie van het administratief dossier is namelijk gebleken dat betrokkene zich op 06.10.2009 heeft aangemeld bij de gemeente Gent om zijn aankomst te verklaren. Deze aankomstverklaring (bijlage 3) toont aan dat betrokkene is aangekomen in België op 06.10.2009. Betrokkene kan dus niet aantonen dat hij sinds 31 maart 2007 onafgebroken in België heeft verbleven. Zodoende kan hij zich niet beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene zou een ruime vriendenkring in België hebben uitgebouwd, hij legt hiervan enkele geloofsbrieven voor, dat hij aangesloten is bij De Post en dat hij werkbereid is), dit doet niets af aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene geen gevaar voor de openbare orde zou zijn en dat hij nog nooit in België zou zijn veroordeeld; dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.”

Op 7 november 2010 wordt tevens een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9bis en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht. Tevens voert verzoeker een manifeste beoordelingsfout aan.

Verzoeker stelt dat verweerder een manifeste beoordelingsfout begaat door aan verzoeker mee te delen dat *“zijn aanvraag tot verblijf niet ontvankelijk wordt verklaard”*. Verzoeker wijst erop dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Een bestuurshandeling is aldus gemotiveerd als niet alleen de concrete feiten maar ook de op die feiten toepasselijke rechtsregels worden vermeld en tevens wordt uitgelegd hoe de toepassing van die rechtsregels op de feiten naar de uiteindelijke beslissing heeft geleid. *In casu* is dit volgens verzoeker niet afdoende gebeurd. Verweerder bevestigt dat verzoeker in België verblijft en dat hij een volwaardige tewerkstelling kan voorleggen, doch verzoeker zou niet aantonen dat hij minstens sinds 31 maart 2007

in België ononderbroken verblijf had, zodat aan hem geen verblijfsmachtiging kan toegekend worden in functie van tewerkstelling. Verweerder baseert zich voor de afwijzing van de aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op de bepalingen onder randnummer 2.8.B van de ondertussen door de Raad van State vernietigde instructies d.d. 19/07/2009. Verzoeker is het niet eens met de motieven dat hij dit onafgebroken verblijf niet aantoonst. Verzoeker betoogt dat hij zich bij de stad Gent aangemeld heeft naar aanleiding van de regularisatie-instructies alwaar hem deze aankomstverklaring werd afgeleverd. Verzoeker was in de waan dat deze bijlage 6 het bewijs was van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verder betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing nergens vermeldt dat hij op dat ogenblik legaal in België was met een inreisvisum. Verzoeker wijst er ook op dat hij bewijzen voorlegde dat hij in België is sinds 2005. Hij wijst op de verklaringen van kennissen en de aansluitingsfiches bij de Post. Verzoeker concludeert dat hij bijgevolg gemachtigd kon worden tot een verblijf in functie van het criterium 2.8.B waartoe de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid zich geëngageerd heeft. De bestreden beslissing is dan ook niet correct gemotiveerd.

2.2 In de repliekmemoire volhardt verzoeker in de middelen uiteengezet in het geding inleidend verzoekschrift.

2.3 Verzoeker diende een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9bis houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Waar verzoeker stelt dat *“de verwerende partij in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de verzoeker, in toepassing van artikel 9 bis Vreemdelingenwet een manifeste beoordelingsfout begaat,*

door aan de verzoeker mede te delen zijn aanvraag tot verblijf niet ontvankelijk wordt verklaard" stelt de Raad vast dat verzoeker zich vergist. De bestreden beslissing motiveert duidelijk dat "dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond".

Verweerder heeft verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ten gronde onderzocht. Uit het administratief dossier blijkt en dit wordt niet betwist, dat verzoeker zijn aanvraag ten gronde baseerde op de instructies van 19 juli 2009, meer bepaald duurzame lokale verankering in België en zijn werk. Verzoeker haalde hiervoor aan dat hij sinds 2005 (4 jaar ondertussen) onafgebroken in België woont; dat hij aangesloten is bij de Post sinds 1 september 2005, ten bewijze waarvan hij aansluitingsfiches bijvoegt; dat hij een ruime vriendenkring heeft uitgebouwd in België sinds 2005, wat hij bewijst met verschillende geloofsbrieven en dat hij een werkbelofte en een arbeidsovereenkomst op zak heeft. De arbeidsovereenkomst die hij bijbrengt is van bepaalde duur, geldig voor 1 jaar vanaf 1 september 2009.

Verweerder heeft verzoekers argumenten getoetst aan de punten 2.8.A en 2.8.B van de instructies. Beide partijen geven aan op de hoogte te zijn dat de instructies van 19 juli 2009 werden vernietigd door de Raad van State op 11 december 2009. Beide partijen zijn het er evenwel over eens dat gelet op de verklaringen van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, na de vernietiging, dat hij de in de instructie vermelde criteria zal blijven toepassen binnen zijn discretionaire bevoegdheid, verweerder de door verzoeker opgegeven elementen van integratie, verblijf en werk kon aftoetsen aan het criterium 2.8.A en 2.8.B. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker enkel de motivering aangaande punt 2.8.B betwist.

Punt 2.8.B van de instructie luidde als volgt:

"2. Bepaalde prangende humanitaire situaties

Als basisprincipe kan gesteld worden dat er sprake is van een prangende humanitaire situatie indien een verwijdering van de aanvrager in strijd zou zijn met de internationale mensenrechtenverdragen, in het bijzonder het Internationaal Kinderrechtenverdrag en het EVRM.

Volgende situaties worden beschouwd als prangende humanitaire situaties. Deze opsomming neemt de discretionaire macht die de Minister of zijn gemachtigde bezit niet weg om andere gevallen dan deze die hieronder worden opgesomd te beschouwen als zijnde prangende humanitaire situaties. Een bijzondere aandacht zal hierbij uitgaan naar vreemdelingen die behoren tot een kwetsbare groep.

(...)

2.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen. Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. (...)"

Er moet worden benadrukt dat bij de beoordeling ten gronde of verzoeker in aanmerking komt om gemachtigd te worden voor een verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, verweerder een ruime discretionaire bevoegdheid heeft en aldus een ruime beoordelingsmarge.

Tevens wordt er gewezen op het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Naast de vereiste van een arbeidscontract diende verzoeker aan te tonen dat hij duurzaam lokaal verankerd is in België door aan te tonen dat hij minstens sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf heeft in België. Verweerder oordeelt dat verzoeker dit niet heeft aangetoond en motiveert dit als volgt:

“Uit de studie van het administratief dossier is namelijk gebleken dat betrokkene zich op 06.10.2009 heeft aangemeld bij de gemeente Gent om zijn aankomst te verklaren. Deze aankomstverklaring (bijlage 3) toont aan dat betrokkene is aangekomen in België op 06.10.2009. Betrokkene kan dus niet aantonen dat hij sinds 31 maart 2007 onafgebroken in België heeft verbleven. Zodoende kan hij zich niet beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn (betrokkene zou een ruime vriendenkring in België hebben uitgebouwd, hij legt hiervan enkele geloofsbrieven voor, dat hij aangesloten is bij De Post en dat hij werkbereid is), dit doet niets af aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.”

Verzoeker is het met deze motieven niet eens. Verzoeker betoogt dat hij zich bij de stad Gent heeft aangemeld naar aanleiding van de regularisatie-instructies alwaar hem deze aankomstverklaring werd afgeleverd en dat hij in de waan was dat deze bijlage 6 het bewijs was van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich bij de stad Gent aanmeldde op 6 oktober 2009, terwijl verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf pas op 4 november 2009 werd ingediend. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent in de waan te zijn geweest dat de bijlage 6 het bewijs was van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf. Verder blijkt dat verzoeker zich voor 6 oktober 2009 niet heeft aangemeld bij de Belgische autoriteiten, zodat zij er op redelijke wijze konden van uitgaan dat verzoeker op 6 oktober 2009 in België is aangekomen, gezien de aankomstverklaring (bijlage 3) dit ook expliciet vermeldt en verzoeker deze heeft ondertekend.

Verzoeker verwijst naar de andere door hem neergelegde bewijzen, met name de verklaringen van kennissen en de aansluitingsfiches bij de post, waaruit zou moeten blijken dat hij onafgebroken in België verblijft sinds 2005. De Raad stelt vast dat, gelet op de expliciete verklaring van verzoeker bij zijn aankomstverklaring, het niet kennelijk onredelijk is van verweerder om deze bijkomende bewijzen als onvoldoende bewijs te beschouwen van een onafgebroken verblijf. De fiches van de post bewijzen enkel dat verzoeker op 1 september 2005 in België was, maar bewijzen geenszins dat hij sindsdien onafgebroken in België verbleef. De getuigenverklaringen van vrienden vermelden soms dat hij sinds 2005 in België was maar wegen niet op tegen de eigen verklaring van verzoeker in de aankomstverklaring te Gent. De Raad stelt vast dat verweerder op kennelijk redelijke wijze heeft gesteld dat gelet op de aankomstverklaring die verzoeker op 6 oktober 2009 aflegde in Gent en waarbij hij verklaarde op 6 oktober 2009 in België te zijn aangekomen, hij niet aantoont dat hij sinds ten minste 31 maart 2007 onafgebroken in België verblijft. Verweerder motiveert op kennelijk redelijke wijze dat de geloofsbrieven, zijn aansluiting bij De Post en zijn werkbereidheid geen afbreuk doen aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Ook verzoekers betoog dat nergens in de beslissing van ongegrondheid wordt vermeld dat verzoeker op dat ogenblik legaal in België was met een inreisvisum, toont niet aan dat de vaststellingen van verwerende partij kennelijk onredelijk zijn.

Een manifeste beoordelingsfout of een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht worden niet aangetoond.

Tevens stelt de Raad vast dat uit de bovenstaande bespreking blijkt dat verzoeker de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kent en dat deze motieven op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen kunnen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetbepaling duidelijk gemotiveerd dat verzoeker onvoldoende heeft aangetoond te voldoen aan de voorwaarden van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, nu hij ondanks het neergelegde arbeidscontract en zijn integratie niet heeft aangetoond sinds ten minste 31 maart 2009 onafgebroken in België te verblijven.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij

beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient erop te worden gewezen dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op al de in de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf aangevoerde elementen uitdrukkelijk is ingegaan. Voorts maakt verzoeker in het licht van zijn betoog niet duidelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding. Dienvolgens maakt hij een schending van de door hem aangehaalde bepaling geenszins aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN